

Johannes 12-13

DE NEDERIGE DIENAAR

<http://www.middletonbiblechurch.org/gospjohn/john.htm>

Indien niet anders vermeld komen alle Schriftaanhalingen uit de Herziene Statenvertaling (HSV)
Vertaling, bewerking, plaatjes en voetnoten door M.V.

In Markus 10:43-45 wees de Heer Jezus naar Zichzelf als het beste voorbeeld van een DIENAAR:

“Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u belangrijk wil worden, die moet uw dienaar zijn. En wie van u de eerste zal willen worden, die moet **slaaf** van allen zijn. Want ook de **Zoon des mensen** is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te **geven** als losprijs voor velen”.

Jezus kwam **niet** om gediend te worden, maar om te dienen! Hij kwam **niet** om wat Hij kon KRIJGEN maar om wat Hij kon GEVEN! Hij diende ons door Zijn leven te GEVEN opdat wij konden leven! Dezelfde waarheid vind u ook in Filippenzen 2:8:

“En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf **vernederd** en is gehoorzaam geworden, tot de **dood**, ja, tot de **kruisdood**”.

In Johannes hoofdstukken 12 en 13 willen we leren over deze nederige Dienaar die Zijn leven gaf voor ons:

Schema van Johannes hoofdstukken 12 en 13.

1. De Nederige Dienaar wordt gezalfd voor Zijn begrafenis (Johannes 12:1-11).
2. De Nederige Dienaar komt Jeruzalem binnen (Johannes 12:12-19).
3. De Nederige Dienaar spreekt over Zijn komende dood (Johannes 12:20-50).
4. De Nederige Dienaar wast de voeten van de discipelen (Johannes 13:1-17).
5. De Nederige Dienaar voorzegt het verraad door Judas (Johannes 13:18-35).
6. De Nederige Dienaar voorzegt de verloochening door Petrus (Johannes 13:36-38)

1. DE NEDERIGE DIENAAR GEZALFD VOOR ZIJN BEGRAFENIS

Andermaal keerde Jezus terug naar Bethanië, de stad waar Lazarus leefde (Johannes 12:1). Zijn terechtstelling aan het kruis was nog maar een week van Hem verwijderd.

Martha, de zus van Lazarus, bereidde de maaltijd (Johannes 12:2). Er waren nog anderen aanwezig voor dit maal, zoals Maria (Martha's zus), Jezus, de twaalf discipelen en een man genaamd Simon (zie Markus 14:3). En er was daar nóg een andere man aanwezig: Lazarus (Johannes 12:2)! Kan u zich een maaltijd voorstellen met een man die eerder vier dagen dood lag in een graf!

We zullen nu leren over iets bijzonders dat Maria deed voor Jezus. Wat zij deed uit liefde voor Jezus werd nooit vergeten. Het is beschreven op drie plaatsen (Johannes 12:3-8; Mattheüs 26:6-13 en Markus 14:3-9). Waar ook de Bijbel wordt gepredikt, zullen mensen leren over Maria en wat zij voor Jezus deed (zie Markus 14:9)!

In het nieuwe Testament lezen we over verschillende vrouwen die “Maria” heetten. Welke Maria zalfde de Heer Jezus? We vinden het antwoord in Johannes 11:1-2 (en vergelijk Johannes 11:32). Dit is de Maria die leefde in de stad **Bethanië** en wiens zus **Martha** was en wiens broer **Lazarus** heette. Zij is dezelfde Maria waarvan we lezen in Lukas 10:38-42. Zie verder over Martha en Maria: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MariaMartha.pdf>

Martha's liefdevolle daad is beschreven in Johannes 12:3. Maria had een albasten fles (Markus 14:3) met olie of zalf wat wij parfum zouden noemen. Dit parfum woog een “pond” (het Griekse woord

“litra”, dat van Latijnse origine is: “libra”. Een Romeinse libra was 327,45 gram¹). Waaruit bestond dit parfum? Ons wordt gezegd dat het zuivere NARDUS-olie was (Grieks *nardos*). Nardus (*Nardostachys grandiflora* of *Nardostachys jatamansi*; ook muskus genoemd) is een bloemende plant van de Valeriaan-familie die groeit in de Himalaya's van China, Indië en Nepal². Vermits het slechts betrokken kon worden vanuit zo'n veraf gelegen gebied, en vervoerd moest worden tot in Israël, was het erg duur!

Judas vond dat dit parfum verkocht had kunnen worden voor **driehonderd** penningen of denarii (Johannes 12:4-5). Dat was een grote som geld! We leerden over de waarde van een denarius in onze studie van Johannes hoofdstuk 6. Eén denarius was de hoeveelheid die een dagloner kreeg voor een dag werk (Mattheüs 20:1-16). Driehonderd van deze zilveren munten was de hoeveelheid geld die een gemiddelde dagloner zou ontvangen voor 300 dagen werk. Dit betekent dat het voor een gemiddelde arbeider een jaarloon vergde om 327 gram nardusolie te kopen!

Dit parfum had een erg sterke geur! Ons wordt verteld dat toen de albasten fles werd gebroken (Markus 14:3) en de inhoud werd uitgegoten, het hele huis “werd **vervuld** met de **geur** van de zalf” (Johannes 12:3).

Judas Iskariot was niet dankbaar dat Maria op deze manier haar liefde toonde voor Jezus (Johannes 12:4-5). Judas en sommige andere discipelen zagen dat deze nardusolie helemaal over Jezus werd uitgegoten en zij dachten: “WAT EEN VERSPILLING”! (vergelijk Markus 14:4-5). Judas zei dat men dit parfum beter had verkocht en het geld gegeven had aan de **armen** (Johannes 12:4-5). Maar Judas was niet echt bezorgd over de armen (Johannes 12:6). Judas beheerde de financiën van de discipelen. Hij droeg de geldbeurs en de Bijbel zegt dat hij een **dief** was (Johannes 12:6)! Maria was zo vrijgevig maar Judas was zo hebzuchtig!

Jezus vond niet dat Maria's daad een verkwisting van geld was (Johannes 12:7-8). Volgens de woorden van Jezus was Maria's daad erg betekenisvol. Zij zalfde het lichaam van Jezus voor Zijn begrafenis. In nieuwtestamentische tijden werden de overledenen gezalfd met parfums en specerijen. Volgens Jezus deed Maria dit **vóór** Zijn dood omdat er later geen tijd voor zou zijn. In feite, toen de vrouwen naar Jezus' tombe gingen om Zijn lichaam te zalven (zie Markus 16:1) was er al geen lichaam meer om te zalven (Markus 16:6)! Maria's zalving was de enige zalving die Zijn lichaam ooit ontving!

In Johannes 12:8 sprak Jezus tot Zijn discipelen. Wie zouden zij altijd bij zich hebben? De armen. Wie zouden zij niet altijd bij zich hebben? De Heer Jezus. Jezus herinnerde hen eraan dat zij altijd de gelegenheid hadden om de armen te helpen (zie Markus 14:7), maar de dag zou spoedig komen dat Jezus niet langer bij hen zou zijn. De gelegenheid om iets voor Jezus te doen vergeleed snel. De tijd om iets voor Hem te doen is NU, en Maria gebruikte die gelegenheid! Jezus is niet langer in de wereld vandaag. Als wij onze liefde voor Hem vandaag willen tonen, wat moeten we dan doen (Johannes 14:15, 21-24)? “Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht”, “Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen”!

Een groot aantal mensen kwam naar Bethanië. Er waren twee redenen voor deze menigte: 1) zij wilden Jezus zien (Johannes 12:9); 2) zij wilden ook **Lazarus** zien (Johannes 12:9), een mens die eens dood was! De vijanden van de Heer wilden niet enkel Jezus doden, maar zij wilden ook nog **Lazarus** doden (Johannes 12:10-11).

2. DE NEDERIGE DIENAAR KOMT JERUZALEM BINNEN

In Johannes 12:12-19 leren we over een gebeurtenis die genoemd wordt DE KONINKLIJKE INTREDE VAN CHRISTUS. Alle vier de Evangelieën vertellen ons over deze gebeurtenis toen Jezus de stad Jeruzalem binnenkwam voor de laatste keer (Mattheüs 21, Markus 11, Lukas 19, Johannes 12). Zelfs het Oude Testament voorzegde deze gebeurtenis (zie Zacharia 9:9).

Als u Johannes 12:12-19 leest, zal u de openbare natuur opvallen van deze gebeurtenis. Jezus kwam **OPVALLEND** de stad binnen. Hij kwam zelfs **UITDAGEND** omdat Hij wist dat Zijn vijanden

¹ <http://www.museumkennis.nl/lp.rmo/museumkennis/i000324.html>

² <http://af.wikipedia.org/wiki/Nardus>

klaar stonden om Hem te grijpen (zie Johannes 11:57). Op dit punt des tijds deed de Heer alles wat Hij kon om de aandacht te richten op Zichzelf! De tijd was gekomen (vergelijk Johannes 13:1)!

Deze openbare gedragslijn was helemaal anders dan de bediening van de Heer vóór deze tijd. Voorheen was de Heer erg zorgvuldig in het vermijden van veel openbaarheid en soms trok Hij Zich terug van de menigten. Toen Zijn vijanden Hem trachtten te grijpen vluchtte Hij en trok Hij Zich terug (zie Johannes 10:39-40 en Johannes 11:53-54). Maar nu ging Hij recht Jeruzalem binnen, bij klaar daglicht, te midden van de menigten, en die riepen: “Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere, de **Koning** van Israël!” (Johannes 12:13 en vergelijk Psalm 118:25-26). Het was alsof Jezus zoveel als mogelijk publiciteit wilde. Na deze gebeurtenis waren Zijn vijanden verbaasd over Zijn populariteit en ze zeiden: “Zie, de hele **wereld** loopt achter Hem aan!” (Johannes 12:19).

De mensen “namen de takken van de **palmbomen**” (Johannes 12:13) en spreidden ze over de weg (Mattheüs 21:8) toen Jezus de stad binnenkwam. Dit was gebruikelijk voor mensen in het Oosten om een koning of overwinnaar te verwelkomen.

Toen Jezus de stad binnenreed gebeurde dat op een erg NEDERIGE manier, gezeten op een jonge ezel (Johannes 12:14-15). Hij kwam de stad niet binnen op een mooi wit paard! Zijn komst naar Jeruzalem is voorspeld in Zacharia 9:9. In dit vers wordt Hij beschreven als “**arm**³, en rijdend op een ezel”.

In de toekomst zal Jezus Christus een tweede keer komen, als Koning van Israël. Dan zal Hij niet komen op een nederige manier maar in grote kracht en heerlijkheid (Mattheüs 24:30). Als Hij de tweede keer komt, zal Hij rijden op een wit paard als Overwinnaar en Rechter van de wereld (Openbaring 19:11-16). De eerste keer kwam Jezus als de **Redder** van de wereld. Hij zal een tweede keer komen als **Rechter** van de wereld. Zij die Hem niet aannemen als hun Redder zullen Hem op een dag ontmoeten als hun Rechter!

3. DE NEDERIGE DIENAAR SPREEKT OVER ZIJN KOMENDE DOOD

In de vorige hoofdstukken van dit Evangelie zagen we dat het voor de Joden onmogelijk was de handen aan Jezus te slaan want “Zijn **uur** was nog **niet gekomen**” (Johannes 7:30 en 8:20 en vergelijk Johannes 2:4). Als we Johannes 12:23 lezen dan vinden we deze belangrijke woorden: “Het **uur** is **gekomen** dat de Zoon des mensen verheerlijkt zal worden”. In Johannes 12:24 zien we dat Jezus sprak over Zijn dood.

In Johannes 12:24 gebruikte de Heer de illustratie van een tarwekorrel. Een tarwekorrel moet in de **aarde** vallen en **sterven**. Alleen langs die weg kan er opbrengst (meer tarwe) komen. Als u een graankorrel in een pot in de kast bewaart, zal u geen opbrengst hebben. Jaren later ligt die tarwekorrel daar dan nog steeds op dezelfde manier zoals u hem erin gelegd hebt, helemaal ALLEEN, zonder opbrengst. Maar als die korrel in de grond wordt gedaan “om te sterven”, dan gebeurt er iets verbazingwekkends! De harde peul van het zaadje wordt zacht, verschrompelt en het breekt open, en er komt LEVEN uit! De tarwekorrel is niet meer, maar levend tarwegraan kwam eruit op! Jezus moest sterven aan het kruis opdat er vrucht en leven zou zijn! Als Jezus niet was gestorven, dan moest Hij ALLEEN naar de hemel gaan! Dan zou niemand van de mensen in de hemel zijn of komen, en dus ook U niet! Maar omdat Jezus stierf maakt Hij het mogelijk dat IEDER DIE GELOOFT IN HEM (dit is u toevertrouwen aan Christus voor redding en voor een geheiligd leven – lees <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/geloof.pdf>) de eeuwigheid zal doorbrengen bij God. Golgotha maakte een rijke oogst aan zielen mogelijk! De Nederige Dienaar kwam Zijn leven GEVEN (offer) opdat wij leven zouden hebben!

Deze illustratie van de stervende tarwekorrel is ook toepasselijk op ons! Gelovigen moeten het voorbeeld van hun Heer volgen (Johannes 12:25; Galaten 2:20). De wereld denkt dat zij meer gezegend wordt door te ontvangen dan door te geven. Maar Jezus leerde dat we iets moeten opgeven om iets te verkrijgen. Wij moeten verliezen om te krijgen. Om iets HOGERS te krijgen, moet er iets LAGERS afgelegd worden! Wie enkel voor zijn “ik” leeft, en wie deze wereld liefheeft (1 Johannes 2:15, 16), en wie in het vlees wandelt (Romeinen 8:1, 13; Galaten 5:16, 24; 6:8; Efeziërs 2:3) en

³ Dit woord (*aniy*) kan zowel “nederig” als “arm” betekenen. KJV: “lowly” (nederig); NBG: “nederig”.

van deze dingen niet wil afsterven (2 Korinthiërs 4:11; Galaten 2:20), die verkeert in grote problemen!: “Wie zijn leven **liefheeft**, zal het **verliezen**, en wie zijn leven **haat** in deze wereld, zal het **behouden** tot het eeuwige leven” (Johannes 12:25).

Als een persoon zichzelf verloochent en voor God en Zijn doel leeft, zal hij veel vrucht dragen en beloning krijgen (laatste deel van Johannes 12:25). Wij moeten kiezen wie wij zullen dienen. Gaan wij ONSZELF dienen of de REDDER (Johannes 12:26)?

In Johannes 12:27-28 bidt Jezus tot Zijn hemelse Vader. In Zijn zondeloze menselijkheid was Jezus momenteel bevreesd voor het vooruitzicht te moeten sterven voor 's mensen zonde en afgescheiden te worden van God (vergelijk Mattheüs 27:46). In Johannes 12:27 zei Jezus: “Vader, **verlos Mij** uit dit uur!” Maar Jezus wist dat dit precies de reden was waarom Hij naar deze aarde moest komen (Johannes 12:27). Als Hij van het kruis gered zou worden, kon niemand van ons ooit gered worden en zouden we sterven in onze zonden. De ongeredde misdadiger aan het kruis naast Jezus zei: “Als U de Christus bent, verlos dan **Uzelf** en **ons**. (Lukas 23:39). Maar als Jezus van het kruis was gekomen om Zichzelf te redden, zou Hij niet in staat zijn ONS te redden. Redding is onmogelijk tenzij de Redder ten volle de zondestraf draagt!

Maar meer dan iets anders wilde Jezus God verheerlijken: “Vader, verheerlijk Uw Naam!” (Johannes 12:28). Dit gebed werd beantwoord: “Er kwam dan een stem uit de hemel: En Ik heb Hem verheerlijkt en Ik zal Hem opnieuw verheerlijken” (Johannes 12:28). Dit was een van de zeldzame keren dat de Vader vanuit de hemel sprak (Johannes 12:28). Het volk reageerde daarop zo: “De menigte dan die daar stond en dit hoorde, zei dat er een donderslag geweest was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken (Johannes 12:29).

Jezus sprak verder over Zijn dood. In Johannes 12:32 zei Hij: “En Ik, als Ik van de aarde **verhoogd** ben [op het kruis], zal **allen** naar Mij toe trekken”. Toen Hij deze woorden sprak, sprak Hij over Zijn dood: “En dit zei Hij om aan te duiden welke dood Hij zou sterven” (Johannes 12:33). In Johannes 3:14 leren we eveneens over Jezus' verhoging aan het kruis.

Toen de Heer stierf waren er nog twee andere kruisen: links en rechts van Hem (Markus 15:27). De Heer Jezus trekt alle mensen naar het middelste kruis, waar zij de gekruisigde Redder moeten aannemen of verwerpen. **Er zijn twee keuzes te maken**, gesymboliseerd door de andere twee kruisen:

“IK ZAL ALLE MENSEN NAAR MIJ TOE TREKKEN” (Johannes 12:32)

Toen de Joden Jezus hoorden spreken over Zijn dood waren ze erg in de war (Johannes 12:33-34).

“Wij hebben uit de wet gehoord dat de **Christus** tot in **eeuwigheid** blijft” (Johannes 12:34). Zij wisten uit het Oude Testament dat de Messias **VOOR ALTIJD** zou leven en regeren (zie Daniel 7:14,27; Jesaja 9:7 en Psalm 102:26-27). Maar Jezus, die zojuist als **KONING** (Johannes 12:13) in Jeruzalem was binnengekomen sprak van Zijn dood en dat Hij zou **VERHOOGD** worden aan een kruis! Als Jezus werkelijk de Messias zou zijn, dan was dit een ernstig probleem! **HOE KAN EEN DODE MESSIAS VOOR ALTIJD LEVEN EN REGEREN?** Hoe loste God dit probleem op (zie Handelingen 5:30)? “De God van onze vaders heeft Jezus **opgewekt**, Die u omgebracht hebt door Hem aan een kruishout te hangen”.

Jezus beantwoordde hun vraag niet echt (zie Johannes 12:34-36) maar Hij vertelde hen wat het belangrijkste was om te doen: “Geloof in het **licht**” (Johannes 12:36). Jezus is het Licht (Johannes 12:46). Zij die het Licht afwijzen eindigen in duisternis en zijn blind (Johannes 12:40)!

Is het mogelijk met uw eigen ogen vele wonderen te zien en nog steeds niet te geloven (Johannes 12:37)? Zeker! Een persoon kan zeggen: “Was Jezus maar hier op aarde vandaag! Als ik Hem wonderen zou zien doen dan zou ik Hem wel geloven!” Maar dit is niet waar. Onthoud dat massa’s Joden getuige waren van Jezus’ wonderen en toch riepen zij: “**KRUISIG HEM!**”

In Johannes 12:39-41 citeert de apostel iets uit Jesaja 6:1-10. Zie wat hij zegt in Johannes 12:41: “Dit zei **Jesaja** toen hij Zijn [Christus] heerlijkheid zag en over Hem [Christus] sprak”. Met andere woorden, Johannes vertelt ons dat Degene die Jesaja zag Jezus Christus was! Wie zag Jesaja volgens Jesaja 6:1? “De Heere” [= Adonai: Heer]. Wie zag Jesaja, volgens Jesaja 6:5? “de Koning, de **HEERE** [= JHWH: Jahweh/Jehovah] van de legermachten”. Deze grote Heer en Koning was niemand anders dan Jezus Christus (voordat Hij naar de aarde kwam)!

Geloofden sommige leiders in Jezus Christus (Johannes 12:42)? “En toch **geloofden ook velen van de leiders** in Hem, maar vanwege de Farizeeën **beleden zij het niet**, opdat zij niet uit de synagoge geworpen zouden worden”. Maar zij beleden Hem niet en vertelden niet anderen wat zij dachten van Jezus (Johannes 12:42). Als zij te openlijk Jezus Christus zouden belijden, wat zouden zij uit de synagoge geworpen worden (Johannes 12:42 en vergelijk Johannes 9:22, 34) . Hebt u ooit Jezus Christus beleden als uw Redder? Welke belofte geeft Jezus aan hen die Hem belijden voor de men-

sen (Mattheüs 10:32)? “Ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader”. Er bestaat iets veel ergers dan uit de synagoge geworpen te worden (Mattheüs 10:33)!

4. DE NEDERIGE DIENAAR WAST DE VOETEN VAN DE DISCIPELEN

Nu we bij Johannes hoofdstuk 13 komen zien we dat het uur van Jezus' dood nog dichterbij was gekomen. Jezus wist “dat Hij uit deze **w**ereld zou overgaan naar de **V**ader” (Johannes 13:1).

In feite gebeurden de dingen waarover we lezen in Johannes 13 op de avond voordat Jezus stierf aan het kruis. De dag erna zou Hij op het kruis genageld worden. En de volgende avond zou Hij begraven worden in een graf tombe!

In dit hoofdstuk zullen we ook verschillende dingen leren over Judas, de verrader, hij die de Heer verraadde. Het was de **duivel, satan** die het hart en de geest van Judas beïnvloedde om zoiets te doen (Johannes 13:2).

Zie op de tekening rechts de invloeden die op mensen werkzaam zijn, en zo ook op Judas. Wie besliste er om Jezus te verraden? **Judas!**

(Een mens moet voortdurend uit **drie** invloeden kiezen. Dat is de betekenis van een “trilemma”).

Wat deed Jezus op deze avond hetgeen de discipelen echt verbaasde (Johannes 13:4-5)? **De voeten wassen van de discipelen!** In bijbelse tijden was het veelvuldig wassen van de voeten nodig omdat de wegen stoffig waren en de mensen open sandalen droegen. Bij een maaltijd zou de gastheer gewoonlijk water voorzien voor zijn gasten. Ofwel zouden dan de gasten hun eigen voeten wassen, ofwel zou de gastheer een dienaar (slaaf) hebben om deze taak te verrichten. De discipelen verbaasden zich erover dat Jezus zich neerboog voor zo'n nederige taak. Jezus nam de plaats in van een dienaar! Hij is ons voorbeeld in nederige dienstbaarheid.

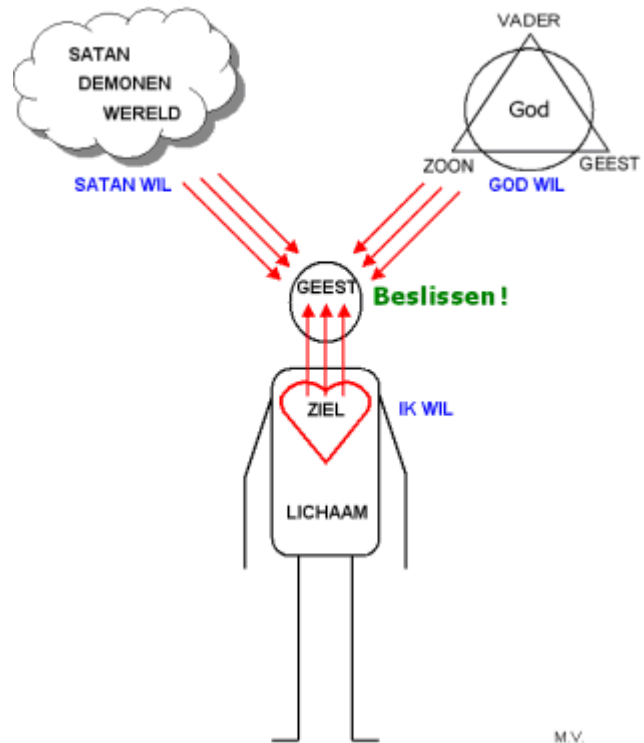
Jezus wilde dit ook omdat Hij Zijn discipelen een belangrijke geestelijke waarheid wilde bijbrengen over christelijk leven en hoe te wandelen in gemeenschap met de Heer. Petrus wilde niet dat Jezus zijn voeten waste (Johannes 13:6-8). Maar Jezus gaf Petrus een streng antwoord: “Als Ik u niet was, hebt u geen **deel** met Mij” (Johannes 13:8). Jezus kon geen gemeenschap of “deel” hebben met een discipel die vuile voeten had! Als u in nauwe gemeenschap met de Heer wilt wandelen moet u uw voeten netjes houden!

Toen Petrus hoorde wat Jezus zei, antwoordde hij: “Heere, niet alleen mijn voeten, maar ook mijn **handen en mijn hoofd**” (Johannes 13:9). Petrus ging over naar het uiterste! Nu wilde Petrus een heel bad, van “kop tot teen”! Maar Jezus herinnerde Petrus eraan dat hij geen bad nodig had; hij had enkel schone voeten nodig: “Wie **gebaad** heeft, heeft slechts nodig dat zijn **voeten** worden gewassen, want hij is **al geheel rein**. En U BENT REIN” (Johannes 13:10).

In bijbelse tijden zou een persoon een bad nemen, en daarna wandelen op stoffige wegen met slechts sandalen aan de voeten. Aangekomen op zijn bestemming zou hij nog steeds rein zijn, behalve dan zijn voeten.

Wanneer een persoon gered is, heeft hij een compleet “reddingsbad” ondergaan! God wast de gelovige en maakt hem volmaakt rein! Al zijn zonden zijn vergeven (verleden, heden, toekomst). Jezus zei: “U BENT REIN” (Johannes 13:10). Er was echter één discipel die niet rein was (Johannes 13:10-11). De naam van deze ONREINE discipel was Judas (Johannes 13:11, en vergelijk vers 2). Judas was nog steeds in zijn zonden. Hij had nooit zijn “reddingsbad” ondergaan. Hij was niet “geboren uit water ...” (Johannes 3:5).

Het voortdurende Trilemma van de mens

Alhoewel gelovigen worden gered, vergeving geschonken en gereinigd, kunnen zij nog steeds “vuile voeten” krijgen, gezien zij als christenen wandelen in deze (vuile) **wereld**. Er zijn tijden dat gelovigen in hun dagdagelijkse wandel nog zondigen (1 Johannes 1:8, 10). Daarom moeten wij onze zonden **belijden** (1 Johannes 1:9) opdat wij onze voeten zouden rein houden! Wij moeten dan niet meer onze zonden belijden om gered te worden. Petrus had geen bad meer nodig! God heeft de gelovige reeds gered (hem helemaal gereinigd). Maar gelovigen moeten hun zonden belijden opdat zij in nauwe gemeenschap met de Heer kunnen wandelen. Het is voor een gelovige noodzakelijk om reine voeten te hebben (Johannes 13:8 en vergelijk Jesaja 59:1, 2).

Hebt u al een reddingsbad gehad? Werden al uw zonden vergeven (zie Efeziërs 1:7 en Handelingen 10:43)? Als u werkelijk een christen bent, houd u dan uw voeten dagelijks schoon? Begrijpt u wat 1 Johannes 1:9 zegt? Het is één ding te WETEN wat 1 Johannes 1:9 zegt maar een ander ding te DOEN wat 1 Johannes 1:9 zegt! Jezus zei: “Als u deze dingen weet, zalig bent u als u ze **doet**” (Johannes 13:17)! Gelukkig is de gelovige die zijn zonden belijdt en ze ONMIDDELIJK belijdt! Laat het vuil niet lang op uw voeten zitten!

In Johannes 13:12-16 vertelde Jezus Zijn discipelen om Zijn voorbeeld te volgen. Hij vernederde Zichzelf en diende hen door hun voeten te wassen. Zij zouden ook zichzelf moeten vernederen en anderen dienen. De persoon die werkelijk GROOT is in God ogen is de persoon die **slaaf** is van allen (Markus 10:44). Kan u denken aan dingen waarmee u anderen kan dienen in de komende week?

5. DE NEDERIGE DIENAAR VOORZEGT HET VERRAAD DOOR JUDAS

Jezus wist precies wat met Hem zou gebeuren. De handelingen van Judas kwamen niet als een verrassing voor Hem. Voordat ze zouden plaatsvinden kon Jezus ze voorzien: “Nu al zeg Ik het u **voordat** het gebeurt, opdat wanneer het gebeurt, u zult **geloven** dat IK [het] BEN” (Johannes 13:19). Zoals we reeds zagen wist Jezus vanaf het begin wie Hem zou **verraden** (Johannes 6:64).

Gewoonlijk zijn zij die met ons aan tafel eten onze vrienden. Maar de Heer wist dat er een vijand aan Zijn tafel zat (zie Johannes 13:18). Judas was niet voor Christus, hij was TEGEN Hem!

Jezus zei tot de discipelen: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat een van u Mij zal verraden” (Johannes 13:21).

Wisten de discipelen wie de verrader werkelijk was (Johannes 13:22 en vergelijk Mattheüs 26:21-22)? Nee. De discipelen zeiden niet: “het moet die schurk Judas zijn!” Nee, Judas had hen allen bij de neus genomen! Zij hadden hem zelfs vertrouwd om de geldbeurs te dragen (Johannes 12:6)!

Johannes is gekend als “de discipel die Jezus liefhad”. We lezen van hem in Johannes 13:23 (denk eraan, hij is ook de man die dit Evangelie schreef). Johannes lag in de schoot van Jezus. In bijbelse tijden zaten de mensen niet op stoelen aan tafel. Zij leunden op hun zij op sofa's, rustend op hun linker elleboog en met de rechterhand vrij om te eten. Zij lagen dus op hun zijde. Het hoofd was het dichtst bij de tafel en de voeten het meest weg van de tafel. De persoon aan zijn rechterzijde zou het hoofd nabij de borst hebben van de eerste persoon. Johannes lag aan de rechterkant van Jezus.

Zo lag men in Romeinse tijden aan aan tafel

Beter dan de andere discipelen wist Johannes dicht bij de Heer te blijven. Denk aan de herder en zijn schapen. De herder houdt van alle schapen, maar sommige schapen blijven dichter bij de herder dan andere schapen. Sommige schapen wandelen vlak naast de herder. De herder moet zich soms bukken en een van zijn lammeren op de rug dragen. Johannes was een discipel die wist dicht bij de Heer te blijven. Als wij werkelijk schapen zijn (Johannes 10:26-27) is het onze verantwoordelijkheid om tijdens ons christelijke leven zo dicht mogelijk bij de Herder te blijven! Dwaal niet weg van Hem!

Vermits Johannes dicht bij Jezus aanlag wenkte Petrus naar Johannes. Hij wilde dat Johannes aan Jezus vroeg wie de verrader was. Johannes dan stelde de vraag: “Heere, **wie is het?**” (Johannes 13:25).

Jezus dan nam een stukje brood en doopte dat in wat saus of olie en gaf het aan Judas Iskariot (Johannes 13:26). Dit was het teken! Judas was het!

Wat gebeurde er met Judas toen hij een ingedoopt stuk brood ontving (Johannes 13:27)? “En met het nemen van het stuk brood voer de satan in hem”. Het is al erg genoeg voor een mens demonisch bezeten te raken, maar Judas werd **BEZETEN DOOR DE SATAN!** Judas had zichzelf toegelaten (zie tekening op blz. 5) een instrument te worden van de duivel en hij zou nu een van de grootste misdaden begaan die de wereld ooit heeft gekend!

De andere discipelen wisten niet echt waarom Judas de kamer had verlaten (Johannes 13:27-28). Aan wat dachten sommigen (Johannes 13:29)? “Sommigen dachten ... dat Jezus tegen hem zei: Koop wat wij nodig hebben voor het feest, of dat hij iets aan de armen moest geven”.

Nadat Judas was vertrokken gaf Jezus Zijn discipelen een **gebod** (Johannes 13:34). Het Oude Gebod zei: “U moet uw naaste liefhebben als **uzelf**” (Leviticus 19:18). Het Nieuwe Gebod van Jezus luidde: “Zoals **zoals Ik u liefgehad** heb, moet u ook elkaar liefhebben” (**Johannes 13:34**). Het is nu niet meer uw naaste liefhebben zoals UZELF maar liefhebben zoals JEZUS U HEEFT LIEFGEHAD! Liefhebben zoals Christus liefhad! Stel dat de discipelen het volgende vroegen: “Heer, hoe hebt U ons liefgehad?” Dan zou Jezus kunnen gezegd hebben: “Morgen ga ik naar het kruis en ik zal jullie tonen wat voor liefde ik heb voor jullie!” Er is geen grotere liefde dan de **KRUISLIEFDE!** Als we werkelijk willen leren **HOE LIEF TE HEBBEN** moeten we naar het kruis kijken, want het is daar dat we werkelijk de liefde van God zien (zie Romeinen 5:8 en Efeziërs 5:2, 25). Het is dit soort van liefde dat het merkteken moet zijn van ware christenen (Johannes 13:35)! **Een christen heeft lief zoals Christus liefhad**, wanneer hij zichzelf geeft ter wille van de ander, ongeacht wat het hem kost en ongeacht het persoonlijke offer dat hij moet brengen. Dit soort liefde toonde de Verlosser voor ons (Johannes 3:16)!

6. DE NEDERIGE DIENAAR VOORZEGT VERLOOCHENING DOOR PETRUS

Jezus wist niet alleen alles van Judas, maar ook van Petrus! Petrus was zo vol zelfvertrouwen dat hij zeker was Jezus overal te kunnen volgen. Hij zei zelfs tot Jezus: “Heere, waarom kan ik U nu niet volgen? Mijn **leven** zal ik voor U geven. (Johannes 13:37). Petrus bedoelde het goed, maar hij besefte niet hoe zwak hij eigenlijk was. Petrus zou niet enkel falen te doen wat hij beweerde, maar hij zou ook de Heer driemaal verloochenen (Johannes 13:38). Jezus kent onze algemene zwakheid! Hij weet dat we broos zijn en Hij weet dat we zullen falen!

Als christenen moeten we opletten voor teveel **ZELFVERTROUWEN** omdat Jezus zei: “Zonder Mij kunt u **niets** [zero, nul] doen” (Johannes 15:5). Wij moeten een **CHRISTUSVERTROUWEN** hebben zodat we kunnen zeggen: “**alle dingen** zijn mij mogelijk door **Christus**, Die mij kracht geeft” (Filippenzen 4:13)!

Zonder Hem zullen we zeker falen in deze wereld!

Met Hem zullen we slagen!